

Szubjektív tudósítás a mecseki tájékozási túraversenyről

Milyen volt a XI. Bakancsos Atom Kupa? Ha a verseny napján teszik fel ezt a kérdést, a „helyes” válaszom: fogalmam sincs. Másrészt remek: előtte is, utána is. Mivel ez a verseny a paksi természetjárók (a Demeter Egyesület és az ASE Természetjáró Szakosztálya) rendezésében zajlik, a milyenségének megítélése több szemszögből vizsgálendő. A többféle feladatot ellátó rendezők és a különböző kategóriákban versenyzők szempontja persze csak felületes szemlélőnek tűnik nem egységesnek. Valójában mindannyian ugyanazt várjuk ezen napon: meleg (vagy legalább szép) tavaszi időjárást, sok résztvevőt, jó pályákat, sportszerű versengést, szép erdőt.

Rendezői „olvasatban” a verseny nem egynapos hangulat függvénye. Ha már szubjektív, de mégis érthető módon a rendezőkkel kezdtem, el kell mondani, hogy nagyon el voltunk kényeztetve idén, mindig tartogatott valami meglepetést számunkra az erdő és az időjárás. A kellemes meglepetéseknek persze egy hangyányival jobban örültünk. A februári egynapos bejárásokon mindig megúsztuk az esőt, láttuk az ébredő természetet a Mecsekben. A márciusi egyhetes „kiköltözés” fehéren téliesre sikeredett, de mi már akkor éreztük a tavasz – igaz, ekkor még fagyos – leheletét, és a verseny előtti napon a pályaépítés során is tudtunk még új utakat járni, kellemes napsütésben. Az erdővel ismerkedés, pályakitervelés során sportot űztünk abból, hogy minden lehetséges utat kipróbáljunk, majd amikor rákaptunk az ízére, elkezdünk forrás-skalpokat gyűjteni, ugyanis a Jakab-hegy alatt, az Égervölgyi parkerdőben talán ebből van a legtöbb. Esetleg a medvehagyma előzi meg. A nagy lelkesedésben forrásokat is tisztítottunk, és elhatároztuk, hogy forrás-túrát fogunk szervezni majd jövőre erre a területre.

A résztvevők 2008. március 29-én a Bakancsos Atom Kupára az ország minden részéről érkeztek. Úgy tűnik, a túraversenyzést nem lehet elég korán kezdeni és idősebb korban is lehet folytatni, hiszen a legfiatalabb résztvevők (a paksi-miskolci Szabó Borka, a paksi Turánszki Natasa és Köröszös Dani) 4-5 évesek, a legidősebb résztvevő (a szekszárdi Csanda Domokosné) pedig 78 éves. A többi 370 versenyzőt név szerint nem említem. 111 csapat versengett a 9 kategória valamelyikében. Idén a paksi túrázók meglepő lépésre szánták el magukat: 4 csapatra osztva próbálták ki erejüket, és a megérkezést követő jókedvükből ítélve jó döntést hoztak. Ők a kezdő versenyzőknek szánt kiránduló kategóriában gyalogoltak, fenn jártak a Jakab-hegyen, a pálos kolostorromoknál és a Zsongor-kőnél. Az alapfokú (kincskereső C) kategóriában 5 paksi csapat indult, közülük a „Márciusi ifjak” (Bognár Peti,

Kasi Matyi és Weisz Palcsi) a 14 év alatti korcsoportban el is hozták az ezüstérmet. Ezt azért ünnepeltük külön lelkesedéssel, mert most indultak először önállóan, felnőtt segítő nélkül versenyen, és a legfontosabb verseny előtti intelmek arról szóltak, ne reménykedjenek a dobogós helyezéskben a gyakorlottabb csapatokkal szemben. A közép- és felsőfokú pályákon versenyzők számára a verseny komoly pontszerzésre irányul, hiszen a Bakancsos Atom Kupa a 2008. évi országos bajnokság első fordulója, illetve B kategóriában a 2007/2008 tanévben meghirdetett regionális ifjúsági bajnokság 3. fordulója.

Ennek megfelelő komolysággal a rendezők számára a nap nem lazálásról-pihenésről szól. Az ellátó csapat (Szabó Erzsike, Péter Rózsa, Pék Margó és Baksa Évi) már 8-tól erős igénybevételnek voltak kitéve: nevezés, csapat-, résztvevő- és pénzsámlálás, zsíros kenyér készítése, medve hagyma gyűjtése, résztvevők folyamatos jól-tartása, célban fogadás.

Az időmérő ellenőrző bírók idén nem panaszkodhattak: a Farkas-forrás pont Fercs Lalának, Szucsán Marinának, Bernáth Zolinak és Adorján Janinak, az úgy nevezett „szép határkő” pont (ahol természetesen nem a határkő, hanem a helyszín volt szépséges) Bányai Lackónak, Tihanyi Erzsikének, Poósz Endrének, Vámosi Marikának volt kellemes, ha volt egy kis lélegzetvételnyi, versenyzőmentes idő. Arra gyanakszunk, a kilátós rét időmérésben túl sok szabadidő Weisz Palkónak és Évinek, Bognár Huginak és Veres Évának nem adatott, de a szép időben ez nem is hiányzott.

Weisz Palkó véleménye szó szerinti idézésben (híres emberekkel ez így illik): <<Végre a 11 verseny alatt egy alkalom, amikor az időjárás is és az időmérő pont „berendezése” egyidejűleg felülmúlhatatlanul tökéletes! Kellemes tavaszi időjárás egy szép réten, amit ráadásul frissen kialakított játszótér, pihenőpadok és kilátó tesz kényelmesebbé! A csapatok is szép egyenletesen jöttek, a kiránduló és kezdő kategóriákban volt néha torlódás, de ott nem szorított senkit sem a versenyidő. Szigorúnak csak a „vérprofikkal” szemben kellett lenni, esetükben szó sem lehetett alkuról a perckről. Nem úgy a kezdőknél, ahol, ha kellett, az állomásbírók a tájolóval segítettek, vagy a totó kitöltésénél fejcsóválással vagy lelkes bólogatással, mert ha a versenyzők már elgondolkodtak a kérdéseken, és próbálták a szakirodalmat böngészve megtalálni, akkor célt ért a feladat. Az iránymérés eredménye is néha közvélemény-kutatás eredményeképp alakult ki, bár a pontos értéket az időmérők sem tudták, a beírt értékek szórását igyekeztek lefaragni, „szépítő” értékes pontokhoz juttatva a gyengébbeket.

A helyszíni feladatok kapcsán senki sem emelt szót, de igazi elismerést ez az időmérő állomás a csoki-osztással aratott. Mire mentek volna a legfiatalabb önkéntes munkás, Weisz Anna

nélkül? Volt, aki szóvá is tette, hogyan lehet a kecskére káposztát bízni. Hát úgy, hogy ez a kiskecske a káposztát és a csokit sem szereti, egész nap nem evett egy falatot sem, pedig több százat kiosztott... Hallottunk olyan „kecskéről is”, aki a verseny után maradt csokiból jócskán belakmározott. Egészségére, de az egyesületi csokifelelőst ezúttal biztosan megtaláltuk!

Az ellenőrző pontok időnként „életmentő” helynek bizonyulnak, főleg ha a cél előtt már minden víz elfogyott egy csapatnál. Sajnos, nem készültünk a csokihoz üdítővel, de egy kétliteres víz visszacipelésétől megmentette az időmérőket egy (azaz 1!) csapat.

A versenyről negatív észrevételeket mélyreható kutatásokkal sem sikerült az időmérésben feltárni. A kiránduló kategóriában volt egy úr, aki miután rossz irányba kiindult az ellenőrző ponttól, majd tévedését észrevéve visszatért, megjegyezte, hogy „szerencse, hogy a számviteli törvényeket nem a menetutasítás készítői írják”. Nem értette a különbséget a kirándulókat segítő részletes magyarázatban a más csapatok számára kitett, és az ő kategóriájában tévesztőnek számító bójákra való figyelmeztetés, és az általuk kötelezően érintendő ellenőrző pontok között. Próbáltuk megmutatni, hogy mi a bója, és mitől lesz az ellenőrző pont, egyúttal megnyugtattuk, hogy a közgazdaságtanban és a jogban is jártas szervezők írták az utasítást, esetleg velük tovább egyeztethet a szakszerű definíciókról. Egy hiteles bóját addig is mutattunk neki...>>

A helyszínre nem panaszkodtak a Jakab-hegyi kilátónál üldögélő Kiss Mariann és Griezer Kati, valamint a Patacsi-mezőn egyedül ellenőrködő, virágfelismerés feladatra buzdító Adorján Józsi sem, és ezen túl mindig ilyen kellemes, napsütéses időmérő ponton szeretnének lenni. A rajtolást és az értékelést a pályakitűzők (Török Erzszi, Nagy Pista, Péter Imi, Jakab Albi és Évi) végezték. Velünk lett volna a bejárásokon résztvevő Adorján Tóni is, ha nem kési le a reggeli rendezői buszt. Mi vagyunk azok, akik a verseny napján nem ismerjük a tényállást, a részletes hangulatot, de előtte, meg utána imádjuk a versenyrendezést. Az ellenőrző bíró, Kókai Peti pedig paparazzit játszott a terepen, azóta már kiderült, hogy ez egy teljesen testhez álló feladat számára: jó versenyfotói vannak. A rendezők a nap végére elfáradnak. A közhely, hogy kellemes fáradtságról van szó, abszolút helytálló, ugyanis a versenyzők, akik a bajnokságban az ellenfeleink, tetszésüknek adnak hangot, amit feldolgozni is csak a versenyt követően van energiánk. A szavakba öntött véleményeken túl, a résztvevőkön látszott is, hogy jól érezték magukat, a paksi túrázók például – vélhetően a pontmegtalálás sikerélményéből adódóan – a fotók tanúsága szerint is mosolygósak voltak, és a messziről érkezettek is nagyon sokan megvárták a 4 órakor kezdődő eredményhirdetést.

Azóta már kaptunk elektronikus vélemény-nyilvánításokat is, úgy tűnik, többen terveznek jövőre is jönni ☺

A paksi ezüstérmeseket a versenyt követő napon telefoninterjúban kérdeztem arról, mi tetszett a legjobban a versenyben. Peti véleménye lényegre törő volt: „Az egész.” Palcsi bőbeszédűbb volt: „A 6. ellenőrző pont, ahová fel kellett mászni, meg az időmérés, ahol a kilátós réten anyáék voltak, mert onnan irányszöveget is kellett mérni.” Gondoltam, azt fogják majd válaszolni, mennyire jó volt rájönni, melyik a tévesztő bója, vagy egy-egy nehéz pont megtalálása – mondom, hogy még kis kezdők.

Palcsi egyébként egy versenyt készít éppen számunkra, a nagy része már készen van, hamarosan jelzi az időpontot. Neki is viszonylagosan könnyű dolga van, hiszen talál segítőket (a csoki-osztogatás már elintézve). Külső szemmel nézve ugyanis irigylésre méltó a segítő csapatunk nagysága, elszántsága és lelkesedése.

Sok-sok fotó a túraverseny-átlépés gombra kattintva, a galériában keresgélve, vagy a <http://turaverseny.dmtr.hu/fotoalbum.php> gyorsítón, a 20080329 dátummal kezdődő albumokban.

És akkor az ígért ...

NYEREMÉNYJÁTÉK

a XI. Bakancsos Atom Kupához kapcsolódóan

Az alábbi kérdések közül háromra helyesen válaszoló turisták között ajándékokat (póló és könyv) fogunk kisorsolni.

A válaszokat 2008. május 10-ig, a teljesítménytúra napján reggelig kell eljuttatni a demeter@dmtr.hu címre, vagy személyesen a teljesítménytúra rajtjában leadni. A sorsolás a túra végén történik.

1. **A pálos szerzetesrend – az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend. Ki és mikor alapította, építtette a Jakab-hegyi pálos romok helyén állt egykori monostort?**
2. **A Jakab-hegy kultúrtörténeti és geológiai értékei miatt védett. Mindenki ismeri az ie. 800 körül épült földsáncot. A nagy sánc területe kb. 550 x 800 méter, délnyugati részéhez kapcsolódik az alacsonyabban fekvő, kisebbik, 400 x 250 méteres várrész, amelynek közepén egy kis magaslatot alacsonyabb sáncok kerítenek, valamiféle „akropoliszt” alkotva. Kik építették (a déli részen objektív okok miatt alacsonyabb) 6-10 méter magas építményt?**
3. **A Jakab-hegyen, közel a földsáncokhoz un. halomsírok találhatóak. Mi a halomsír idegen hangzású elnevezése?**
- x. **Mentő kérdés (az egyik kérdés kiváltására): Ki falatozott be jócskán a verseny után a megmaradt csokikból?**